

POSTANOWIENIE

Dnia 23 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **M.G.**

skazanego za przestępstwo z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r.

o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 grudnia 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Krakowie wyrokiem z dnia 22 kwietnia 2024 r., sygn. akt VI K 129/23, uznał m.in. oskarżonego M.G. za winnego popełnienia czynu z art. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za który wymierzył mu karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 50 zł każda. Wyrok zawiera rozstrzygnięcia co do pozostałych oskarżonych.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońców oskarżonych, w tym przez obrońcę M.G., Sąd Apelacyjny w Krakowie wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2025

r., sygn. akt II AKa 222/24, odnośnie oskarżonego M.G. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego, zaskarżając go w całości, wnieśli obrońcy trzech aktualnie skazanych osób, w tym obrońca M.G., który podniósł zarzut rażącego naruszenia szeregu przepisów prawa procesowego, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia, nadto zaistnienia bezwzględnej przyczyny uchylenia orzeczenia określonej w art 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (nienależyta obsada Sądu Apelacyjnego) i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku z przekazaniem sprawy Sądowi II instancji do ponownego rozpoznania. Powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., wystąpił też o „wstrzymanie wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec M.G. do czasu rozpoznania kasacji”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy M.G. o wstrzymanie wykonania kary (zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. powinien postulować wstrzymanie wykonania orzeczenia zaskarżonego kasacją, ewentualnie w części dotyczącej kary pozbawienia wolności) nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie przemawia za podjęciem takiej decyzji, ale przyjmuje się, że powinno to nastąpić w sytuacji wyjątkowej, gdy już wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest wysokie, a wykonanie orzeczenia przed jej rozpoznaniem, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa, prowadząc do jego pokrzywdzenia. Wstępny ogląd sprawy M.G. nie pozwala przyjąć, że wspomniane przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia zachodzą, nawet przy uwzględnieniu rangi zarzutu nawiązującego do art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., którego uzasadnienie jednak pomija istotne elementy uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20. Nie bez znaczenia jest też okoliczność, że w odpowiedzi na kasację prokurator postuluje jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Przeciwko uwzględnieniu przedmiotowego wniosku przemawia także brak jego uzasadnienia. Zapewne obrońca uważa, iż samo wniesienie kasacji, wsparte przekonaniem o konieczności wydania przez Sąd Najwyższy wyroku kasatoryjnego, jest wystarczające do żądania wstrzymania wykonania orzeczenia. Nie można się z tym zgodzić, choćby z tego powodu, że prawomocnemu orzeczeniu, w tym wypadku skazującemu, przysługuje domniemanie prawidłowości.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Zbigniew Puskarski

[WB]

[r.g.]